

SLOVENE.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemani, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravnništvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6. poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznaniila (inserati) se sprejemajo in velja tristopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 5

Ljubljani, v petek 8. januarija 1892.

Letnik XX.

Trgovinske pogodbe.

Govoril državni poslanec Fr. Povše na shodu „Katoliško-političnega društva“ dne 3. t. m.

Slavna skupščina!

Prevažne razprave vršile se bodo v državnem zboru v tem mesecu, silne važnosti za gospodarski razvoj v naši državi, ker nova trgovinsko-carinska pogodba bode veljala za dolgo vrsto 12 let. Zato je pač umestno, da se seznanijo naši volilci in naše ljudstvo s temi pogodbami, katere je naša država sklenila z Nemčijo, Italijo, Belgijo in Švico.

Najvažnejša je pač pogodba z Nemčijo, kajti od našega skupnega izvoza avstrijskih pridelkov, ki znaša na leto 771 milijonov goldinarjev, gre v Nemčijo v vrednosti 324 milijonov goldinarjev, to je, 42 odstotkov vsega našega blaga.

Ako jemljemo v poštev, da od 771 milijonov goldinarjev pripada celih 445 milijonov, torej 62 odstotkov, na živila in surovine, najdemo zopet, da je Nemčija prav v teh predmetih naš največji kupec. Ker je upati, da se z novo skleneno pogodbo o živinskih kugah posreči, da bode naša država še mnogo več, posebno pa živine, izvažala v Nemčijo, razvidno je, da se bo gori omenjeni odstotek našega izvoza še pomnožil.

Oglejmo si nekoliko natančneje vso novo pogodbo. Naša avstro-ogerska država šteje 43 milijonov prebivalcev in ta torej stopi v trgovinsko zvezo z omenjenimi štirimi državami, ki štejejo skupno 90 milijonov ljudi. Kakor sem že navedel, znaša dosedaj izvoz naših pridelkov v te države 58 odstotkov v vrednosti 413 milijonov goldinarjev, mi pa od teh držav kupujemo na leto blaga za 247 milijonov goldinarjev, to je, 44 odstotkov od skupnega našega uvoza (importa) iz vseh držav (tudi Amerike), ki znaša 566 milijonov goldinarjev, ali

po domače: mi v naši državi kupujemo v letu od tujih državljanov blaga v vrednosti 566 milijonov goldinarjev.

Da moremo temeljito soditi o vsebini teh pogodb, treba, da si ogledamo in izračunimo, koliko damo mi in koliko bodo nam dale olajšav pri carinah zvezne države. Potem moramo prestopiti na carine za posamezne pridelke.

Oglejmo si številke izvoza naših pridelkov v Nemčijo.

Prediva gre v Nemčijo na leto povprek 30.437 kvintalov (1 kvintal = 100 kilo) v vrednosti 1 mil. 889.000 mark (1 marka = 56 kr.); kônj 10.641 glav v vrednosti 9.173.000 mark; krav 28.491 glav v vrednosti 10.684.000 mark; volov 9003 glav v vrednosti 3.277.000 mark; vprežnih volov 3471 glav v vrednosti 1.302.000 mark; mlade govedi 14.735 glav v vrednosti 3.551.000 mark; prašičev 161.628 glav v vrednosti 20.365.000 mark; svinjske masti 15.356 kvintalov v vrednosti 944.000 mark; masla v vrednosti 5.000.000 mark; kurjih jajc 323.873 v vrednosti 34.007.000 mark; pšenice 1.170.000 kvintalov v vrednosti 20.000.000 mark; rži 296.000 kvintalov v vrednosti 5.000.000 mark; ovsu 440.000 kvintalov v vrednosti 4.700.000 mark; sočivja 198.000 kvintalov v vrednosti 3.500.000 mark; ječmena 2.200.000 kvintalov v vrednosti 31.000.000 mark; koruze 200.000 kvintalov v vrednosti 2.000.000 mark; ječmenovega slada (malca) 580.000 kvintalov v vrednosti 13.710.000 mark; premoga za 34 mil. mark; sadja in zelenjadi za 22.000.000 mark; posušenega sadja za 8.000.000 mark; otrobov za 8.000.000 mark; vina 137.000 kvintalov v vrednosti 14.000.000 mark; hmelja za 5.500.000 mark; čresla za 700.000 mark; kôž za 10.000.000 mark; zaklane kuretnine za 2.000.000 mark; žive kuretnine za 8.500.000 mark; volne za 11.500.000 mark; drv

za kurjavo za 1.732.000 mark; stavbenega lesa za 44.533.000 mark; lanene preje za 11.820.000 mark; platna za 837.000 mark; piva za 6.455.000 mark; moke za 3.540.000 mark; kruha za 2.240.000 mark; obdelanega stavbenega kamenja za 4.350.000 mark.

Mi pa kupimo na leto od Nemčije:

Pavole 184.450 kvintalov za 24.000.000 mark; železnine fine 5873 kvintalov za 1.233.000 mark; železnine surove 52.904 kvintalov za 5.026.000 mark; prediva 102.646 kvintalov za 6.671.000 mark; deteljnega semena 11.250 kvintalov za 1.170.000 mark; presne sladorne pese 602.099 kvintalov za 1.385.000 mark; volovskih kôž presnih 25.871 kvintalov za 1.811.000 mark; volovskih kôž suhih 14.540 kvintalov za 1.818.000 mark; drugih kôž 3112 kvintalov za 5.524.000 mark; strojev 129.181 kvintalov za 9.249.000 mark; bakra 44.285 kvintalov za 5.403.000 mark; raznih finih obrtnih izdelkov za 3.774.000 mark; usnja za 2.469.000 mark; usnja za rokavice za 4.969.000 mark; finih usnjenih izdelkov za 2.513.000 mark; knjig, muzikalij za 17.848.000 mark; slik itd. za 3.980.000 mark; premoga za 41.533.000 mark; volnenih odpadkov za 5.310.000 mark; volne ovčje za 8.385.000 mark; volne fine za 7.464.000 mark; volnene tkanine za 7.850.000 mark; volnenega sukna za 8.450.000 mark; cinka za 5.373.000 mark itd.

Če preiskujemo vse te carinske nastavke, presoditi moremo, da je osobito za zemljiške pridelke, za žito in živino Nemčija največji naš kupec, kakor to drugače ne more biti, ker naša država je v prvi vrsti poljedelska, Nemčija pa je obrtniška in nje večina prebivalcev se živi od obrtnije.

Osobito pa moremo pozdravljati pogodbo za živinske kužne bolezni, katera nam bo veliko koristila pri izvažanju naše živine v Nemčijo. Sedaj je vse strogo dogovorjeno in postavno določeno, tako,

LISTEK.

Krestomatija.

(Konec.)

„Sl. Nar.“ 6. okt.: „Klerikalna stranka razširjala je do današnjih dni neresnično vest, da je sveti oče jetnik v Vatikanu in da so mu odvzete dežele njegove siloma, proti vsem pravicam božjim in človeškim. . . Odgovor, ki ga je dalo stanovništvo rimsko na dolgoletna hujskanja, na vse poštene in nepoštene, proti Italiji naperjene spletke, je dostojen in vreden naroda, kateri je za svojo duševno in politično svobodo in za jedinstvo razkosane domovine prelil toliko krvi. Slovenska narodno-napredna stranka se doslej še ni izrečno uprla tej agitaciji, akoprav se nam vidi povsem neopravičena in v nas tudi nepotrebna, . . . ker je v nasprotju celó z osnovo lastnih naših političnih tirjatev. Gledé razmerja mej Italijo in svetim Očetom, zlasti kolikor se tiče posvetne vlade papežev, spominjamo se starega pregovora: Ne čohaj se, kjer te ne srbi!“

„Slov. Narod“ 12. avgusta: „Pruski škofje so isto tako bojoviti fanatiki, kakor naši. Tudi razstavljanje „svete suknje“ v Trierju kaže, da namerjajo škofje zopet jedenkrat poskusiti svoje moči. Trierski škof je eden najstrastnejših jezuit-skih pristašev in izvestno je „sveta suknja“ le

sredstvo, s katerim misli ta gospod podkopati ugled in vpliv tolerantnega škofa Koppa.“

„Slov. Narod“ 10. nov.: „Doslej ni znano, kateremu predmetu javnega življenja bodo naklonili milostno svojo pozornost naši škofje. . . Na vsak način pa to obravnavanje ne bode imelo nobenih praktičnih posledic.“

„Slov. Narod“ 20. nov.: „Tuja sila je pričela cepiti naše moči ter odvrčevati jih od narodnega dela v boj s fantomom, kateri je v sredi otel, ob krajih ga pa nič ni; pod krinko „verske nevarnosti“ pričelo se je namreč Rimsko vprašanje postavljati pred slovensko in ljubezen do naroda postala je dopustljiva le še v tesnem okviru mejnarodnega škofovskega programa.“

„Slov. Narod“ 4. avg.: „Pač žalostno, da imamo baš mi južni Slovani tako izborne škofe.“

„Slov. Narod“ 3. avg.: „Videli smo, kako bujno vspeva Zwergerjeva šola v nas, kako pastirji s srebrno zakrivljeno palico tu protežujejo italijanski, tam nemški živeli, kako se propoveduje nestrpnost in britki boj brez pardona. . . . tako želé višje sile in gospodje Jakobi „et tutti quanti“ napadajo narodno-napredno stranko, ker vedno nepremakljivo stoji na starem vseslovenskem programu.“

„Slov. Narod“ 24. sept.: „Kjer je treba Slovincem kaj slabega storiti, tam je naravno tudi takoj škof Zwerger, kajti po njega in njega

učencev mišljenji je Slovence zatirati sploh dobro in Bogu všečno delo.“

„Slov. Narod“ 24. septembra: „Knezoškof Kahn, poslušen učenec Zwergerjev, ne ljubi Slovencev, kakor je ne ljubijo niti Zwerger, niti le tega drugi učenci in posnemovalci; dr. Kahn-u je zoperno vse, kar je slovensko, on je klerikalec in zato nasprotuje slovenskim težnjam.“

„Slov. Narod“ 26. nov.: „Čudna kuhinja mora biti res Poreška škofova pisarna, kjer vse, kar po slovanščini diši, strašno popopravo in okisajo, a duševne izdelke v blaženem jeziku latinskem ali laškem dobro zabelijo.“

„Slov. Narod“ 26. sept.: „Ze večkrat imeli smo priliko imenovati famoznega škofa Splet-skega, kadarkoli je pa nanese prilika, da smo se z njim bavili, nikdar nismo vedeli povedati kaj dobrega.“

„Slov. Narod“ 25. jul.: „Prevzvišeni gospod dr. Missia ostavil je škofijski svoj prestol, odložil pastirsko palco in vzel v maziljeno roko bojno kopje. . . . Gorje narodu slovenskemu, ako se bode v njem vkoreninil narodnostni indiferentizem prevzvišenega gospoda knezoškofa ljubljanskega.“

„Slov. Narod“ 19. okt.: „Čudno se nam vidi opazovati našega presvetlega škofa in kneza z našo nemškutarsko kliko roko v roki.“

„Slov. Narod“ 5. avg.: „Duhovščine slovenske v njeni celoti nikdar napadal

da ne bo mogla nemška vlada zapreti naši živini svoje meje, kakor se je to dosedaj posebno pod vlado državnega kancelarja Bismarcka godilo, ki je z izgovorom, da se po naši živini v Nemčijo zapušajo kužne bolezni, goveja, pljučna kuga, kuga na parkljih itd., vedel zabraniti naš izvoz živine v toliki meri, da je sedaj šlo iz Avstrije že za 39 milijonov mark živine v Nemčijo, ko smo pred 15 leti izvozili, oziroma prodali Nemčiji živine za 100 milijonov mark!

Koliko škode so naši živinorejci imeli trpeti, je pač umevno. Naša državna vlada je zato preustrojila postavbo proti živinskim kugam, nastavila primerno število živinozdravnikov, in reči se mora, da nekdanj grozno razsajajočih živinskih kug ni več in da se naglo vsaj omeji kaka kužna bolezen, ker se zdravstveni predpisi skrbno ter strogo izvršujejo.

Ne maram zamolčati, da ima ta nova pogodba marsikatero ostro in hudo zahtevo; vendar pa bo mogoče z vso natančnostjo in strogostjo doseči to, da bodo naši živinorejci imeli zagotovljen, stalen, trajen in siguren trg za svojo živino, z drugimi besedami, da bo cena živini stalnejša, da ne bo nagloma padala, kakor se je doslej le prepogostoma pripetilo, kar je bilo gotovo v veliko škodo našim kmetovalcem.

Ako takoj še pristavim, da se je carina za živino tudi nekoliko znižala, in sicer za 15 odstotkov, čeravno smo dokaj izdatnejšega znižanja pričakovali, razvideti je, da bo nova trgovinsko-carinska pogodba z Nemčijo naši avstrijski živinorejci prinesla precejšnjih zboljšanj. (Konec sledi.)

Katoliško-politično društvo.

Poročilo tajnika A. Kalan-a o društvenem delovanju (Konec.)

O društvu samem mi je omeniti, da se mu je število udov v minoletem letu pomnožilo za 200. To sicer ni veliko, a odbor, ki je imel skoro vse leto mnogo posla z raznimi volitvami, ni mogel tolike pozornosti obračati na to stran, kakor bi bilo želeli. To pa bo skrb novemu odboru vzlasti v tem letu. In to ne bo težko. Kajti našega društva težnje prodirajo vedno globlje v narod, ljudje se vedno bolj zavedajo svojih pravic in dolžnostij. To spričuje „Domoljub“, ki kot glasilo Kat. političnega društva udom poroča o društvenem delovanju. Za l. 1892 tiskalo se bo „Domoljuba“ 7000 iztisov, ki se razpošiljajo večinoma možem-volilcem po naši deželi. Ti volilci že itak čutijo in delajo z našim društvom, zato ne bode težave, jih tudi formalno pridružiti naši zvezi in tako se bo, upamo, v prihodnje mnogo izdatnejše pomnožilo število naših društvenikov.

Odbor pa v tem oziru blagim prijateljem „Domoljuba“ izreka iskreno zahvalo, da se toliko trudijo za njegovo razširjevanje.

Spregovoriti mi je še nekaj besed o društvu samem. V minoletem letu je naše društvo, kakor ste razvideli iz poročila, napredovalo na vse strani; do-

nesmo in je ne bomo . . . Očitane, da mi napadamo duhovščino, je neosnovano, zlobno in pravo jezuitsko sredstvo, kakor tudi obrekovanje, da mi rujemo proti veri.“

„Slov. Narod“ 28. nov.: „Pod vladikovanjem knezoškofa ljubljanskega sestavila se je v naši duhovščini ekstremna, skoro bi rekli, demagogična bojevitna politična stranka.“

„Slov. Narod“ 6. okt.: „Leca, s koje bi morala doneti samo božja beseda, spremenila se je v judovsko shodnico, kjer se kriči in razsaja.“

„Slov. Narod“ 13. okt.: „Semeniška mladina se bolj in bolj daje v jezuitske roke in pošilja, ako moč, tudi v Rim . . . Iz teh novincev in sploh iz mlajše duhovščine organizovala se je kohorta bojevnikov na povelje višjega pastirja in zaradi mastne prihodnosti z vsemi, tudi nečednimi sredstvi, z besedo in peresom ropčejo proti napravam, ki so pripomogle do zavednosti naše. Ti fanatizirani apostoli razidejo se po deželi . . . oni hoté biti nekaka višja kasta, ki upa, da bode s svojo voljo in močjo vse nadvladala in spravila pod peto. V to svrhu snujejo se katoliško-politična in tiskovna društva ter se žrtvujejo za nje mogočne svote ad captandam benevolentiam episcoporum.“

„Slov. Narod“ 5. avg.: „Klerikalci so v

seglo je tudi jasnost v naših domačih političnih razmerah. Do sedaj v nas Slovencih ni bilo nobenega značilnega zunanje-ga razločka med konservativci in liberalci. Mnogi so se kazali, kakor jim je samo kazalo, tukaj konservativne, tam liberalne. Vendar smo vedeli, da so kakor povsod drugod tudi Slovenci po svojih nazorih ločeni na dve strani. V preteklem letu se je razjasnila ta stvar. Nasprotni „Katoliško-političnemu društvu“, delujočemu za verske, narodne in državne pravice slovenskega naroda, osnovalo se je društvo, v katerem drži ude edino le narodna ideja in ki po svojih pravilih ne pozna vplivanja krščanskih načel v javnem življenju. — „Domoljub“ je dobil svojega tekmeča, ki mu je po svoji obliki popolno jednak, kakor brat bratu. Da bi mu bil pač tudi po načelih!

Katoliško-politično društvo je v preteklem letu moralo mnogo trpeti. A uprav te britke nezaslužene poskušnje so množile odbornikom pogum, ravno vsled tega se je okrog odbora zbiralo vedno večje število somišljenikov, ki so uspešno stali odboru na strani v pošteni borbi za naše najdražje svetinje. Hvala jim za vse to najiskrenejša!

Največ trpkega očitaneja mora prenašati naše društvo zato, ker se imenuje katoliško. To ime je mnogim kamen izpodtike, celo takim, o katerih bi se nikakor ne bilo nadejati. Zato ker krščanskim načelom priznavamo isto veljavo v javnem življenju, kakor v zasebnem, natekili so nam naši politični nasprotniki priimek „brezdomovincev“ ter nas s tem hoteli onemogočiti med zavednim našim narodom. Toda, hvala Bogu, ni se jim posrečilo to, ker fraze splošno še ne odločujejo v Slovencih.

Mi pa celo s ponosom sprejememo pridejano ime „brezdomovincev“. Da, mi hočemo biti brezdomovinci, mi hočemo ljubeč Boga ljubiti svoj vrli narod z vsemi svojimi močmi, mi se hočemo truditi za njega duševni in gmotni napredek z vsemi svojimi silami, mi smo pripravljeni, ako bi to zahtevalo razmere, zanj darovati vse, postati „brezdomovine“ ter kot „brezdomovinci“ varovati svojemu narodu od očetov kot dragoceno dedino izročeni ljubljani dom, katerega, žal, v njegovih temeljih rušijo njegovi lastni zaslepljeni sinovi, gradeč mu podlago nekrščansko, a tudi neslovensko.

Načelom katoliške vere priporiti v javnem življenju dostojni ugled in odločilni vpliv in na podlagi teh edino pravih načel truditi se i v prihodnje za duševni in gmotni blagor slovenskega ljudstva, to bode vsikdar katoliško-političnemu društvu prva in najsvetejša naloga, ker je prepričano, da le tem potom je mogoče ohraniti in osrečevati na vseh straneh od sovražnikov obkoljeni narod slovenski!

Dovolite, gospóda, da završim svoje poročilo z neko zgodovinsko podobo:

Neki zdravnik pripoveduje ta-le dogodek: Bilo leta 18 . . . , ko so me poklicali v Neapolju k bolniku. Urno se napotim in kmalu opravi, ker bolezen ni bila nevarna. Ko že mislim oditi, reče mi bolni gospodar, da ima pod streho neko tujo žensko,

politiškem življenju osvetlji kakor Korzikanci, brezobzirni à la Machiavelli, vedno pa verni učenci svojega mojstra Ignacija Lojole. „Namen posvečuje sredstva“, to nemoralno, uprav kruto načelo jim je zvezda vodnica v javnem življenju, zato pri vsem njih javnem delovanju ni več etične podlage.“

„Slov. Narod“ 11. avgusta: „Njeni (klerikalne klike) gmotni doneski ne presegajo treh goldinarjev na leto, od te vsote pa spada glavni del na „Matico Slovensko“, v kateri klerikalna klika skrbno hrani večino svojo, dasi ta večina zavodu ni povsem na korist in igra isto vlogo, kakoršna je kanonska kugla, katero kaznenec vlačí za seboj.“

Kot „curiosum“ dodam še dokaz, kako dobro so poučeni naši „Mladci“ v veronauku. „Narod“ piše 9. nov.: „Bog je jedna oseba in Bog je Bog Oče, Bog Sin, Bog sv. Duh. Po Mahničevem dokazovanju s številkami se to pravi: Bog je = 1, Bog je = 3; torej 1 = 3. Mi moramo to verovati. Po dr. Mahničju pa smo — norci, ker nam formula 1 = 3 zaveže razum, da smo hoté nehoté uklenjeni.“ — Vsak otrok pri nas s šestimi letmi vé, da so tri osebe božje; samo „Narod“ nas hoče podučiti, da je Bog jedna oseba. In taki ljudje se drznejo o vsem pisariti, javno mnenja vladati. Ubogo ljudstvo, če ima take vodnike!

Brezdomovinec.

ki se že več dni bori s smrtjo. Z njim govim dovoljenjem grem pod streho. Pretrese me prizor, katerega ondi zagledam. Na kupu slame leži umirajoča ženska, komaj za sijo odeta. Obraz ji je upal, oko motno, le redki zdihtjeji pričajo, da še živi. Poskusim svojo zdravniško umetnost, da bi jo vzdramil. Posreči se mi. Še jedenkrat spregleda, pre v me svoje motne oči in s slabotnim glasom reče: Tako umira boginja pаметi in svobode! Na to umre.

Da umemo to podobo, pogledajmo, kaj se je godilo dvajset let popreje v Parizu. Na Francoskem je divjala tedaj strašna prekucija. Brezbožniki so se polastili ugodne prilike, razdivjali so narod ter borili proti Bogu. Zatirali so vse, kar je bilo božjega, cerkvenega. Tudi ime božje ni se smelo imenovati. Zloglasni Robespierre napravil je s svojimi drugovi na Martovem polju naroden praznik. Med drugim so dobili tudi neko žensko ter jo ob tej narodni slovesnosti Bogu v zasmeh častili kot „boginjo pаметi in svobode“. — In ta ženska, rodem plemenita Angležinja je npravno propadajoč od stopinje do stopinje živeč sramotno od greha umrla v Neapolju, kakor smo čuli, zapuščena in nesrečna!

V tem dogodku, zdi se mi, da gledam podobo človeške družbe, ki v svoji preširnosti in brezbožnostij odstranja Boga iz javnega političnega življenja ter sebi prilastuje božjo oblast. Vsled tega pa njeno blagostanje vedno bolj hira, človeška družba propada npravno in gmotno in bati se je, da bo tudi ona kedaj morda prepozno morala spoznati, kakor ona nesrečnica: Tako umira boginja pаметi in svobode!

Mi tega ne želimo. Zato pa moramo tudi delovati v javnem življenju za veljavo načel katoliške vere. V tem oziru je sicer našemu društvu omejen delokrog, zato pa h če v krogu svojega naroda tem iskreneje delovati v dosego tega prelepega namena.

V tem oziru želim in prosim „Katoliško-političnemu društvu“ vsestranske podpore, vzlasti mnogo novih udov in somišljenikov. Vsi, katerim je na srečo duševni in gmotni blagor slovenskega naroda vzlasti v naši kronovini, zberó naj se pod zastavo našega društva z geslom: Čast Bogu, delo nam, prospeh narodu!

Politični pregled.

V Ljubljani, 8. januarija.

Notranje deželo.

Ministerske premembe. Grof Schönborn je baje dobil nalog, da naj priporoča kacega plemenitaša s Češkega za Pražakovega naslednika. Schönborn je baje priporočil grofa Karola Friderika Kinskega, ki pa najbrž ne bode imenovan, ker je bolehen.

Češka sprava. Staročeski listi so sprožili misel, da bi se vsi Čehi zjedini in zahtevali, naj se primerno premené dunajske punktacije. Ta predlog je bil jako pameten. Morda bi se bilo le posrečilo dobiti kake garancije za moravske in češke Slované. Vsa sprava tudi ni slaba, temveč največja napaka njena je, da velja samo za Češko. Na Moravskem in v Šleziji bi vse določbe, ki so na Češkem Nemcem v korist, koristile Slovanom. Mladočeško glasilo je ta staročeski nasvet kar zavrnilo znano frazo, da se najprej mora izvesti češko državno pravo. Češki veleposestniki in Staročehi so sedaj opustili za nekaj časa vsako misel na sporazumljenje z Mladočehi. Vprašanje je sedaj, kaj pa je storiti z onimi točkami dunajskih dogovorov, ki se še neso izvele.

Mladočehi. V ponedeljek je imel eksekutivni odbor mladočeške stranke v Pragi sejo. Poslanec Kaizl, Masařyk in Trojan so grajali dr. Grégru govor, da ni bil umesten. Očitali so dr. Grégru, da se ne drži klubovih pravil, ker poprej ni nič povedal, kako misli govoriti. Dr. Grégr se je izgovarjal, da tega le zaradi tega ni storil, ker so bili nekateri člani parlamentarne komisije bolni, nekateri pa ni bilo na Dunaju. Prisotni člani po tem takem neso izražali pravega mnenja mladočeškega kluba. Poslanec Breznovský je očital dr. Trojanu, ko bi bil na volilnih shodih tako govoril, kakor sedaj govori, da bi ga ne bil nikdo volil. Podlipnemu se je celo zdelo, da je dr. Grégr premalo odločno govoril. Vašaty je pa hudo prijemal realiste, ki sejejo razpor med Mladočehi. Program mladočeške stranke je bil njim znan, zakaj pa so se dali voliti na podlagi tega programa. Pretil jim je, da se jim bode na svojo roko uprl, ako bodo nadaljevali sedanjo politiko. Poslanec Herold je skušal posredovati med njimi. Seja se je končala, ne da bi bili kaj sklenili ali se kaj dogovorili.

Hrvatska. Hrvatski sabor snide se dné 11. t. m., pa bode zboroval le tri dni. Volil bode skupno delegacijo za ogerski državni zbor, potem se pa posvetoval o razdelitvi pašnikov. V ogerski državni zbor se bodo seveda volili dosedanji poslanci.

Vnanje države.

Nemčija in Bolgarija. Vrednik nekega nemškega lista v Goti je bil zatožen radi razžaljenja princa Ferdinanda. Deželno sodišče se je v svoji razsodbi izreklo, da je princ Ferdinand prištevati samostojnim vladarjem, in torej ni več smatrati za člana vladarske rodovine saksonsko-koburško-gotske. Nemško državno sodišče je pa to mnenje zavrglo, češ, da knez ni samostojen vladar, ker je prvič Bolgarija zavisna od Turčije in ker še ni priznan od Turčije in vevlastij v zmislu berlinskega dogovora. Zatorej se ima smatrati še vedno za člana gori imenovane vladarske rodovine. Ruski listi bodo to razsodbo gotovo porabili za dokaz, da je knez Ferdinand le vsiljenec, sicer pa na politiko ne bo imela nobenega vpliva.

Nemčija. „Schlesische Zeitung“ priobčila je dopis iz Berolina, v katerem se razlaga, kakih načel se hoče držati nemška politika proti Poljakom. V Berolinu so se prepričali, da se bodo Poljaki tembolj čutili Pruse, čim bolj se bo nánje oziralo. Zaradi tega se je imenoval Poljak za poznanijskega nadškofa. V tem dopisu se tudi pravi, da se bodo na Poznanijskem imenovali Poljaki za uradnike, pa tudi višje državne službe se jim bodo dale, če bodo le spoznili pogoje, ki se zahtevajo za vstop v take urade. — Nam se dozdeva, da ima ta dopis namen, nemško javno mnenje pripraviti na to, da se nekaj Poljakov pokliče v višje državne službe.

Anglija. Lord Hartington ostane tudi kot vojvoda Devonshirski pravi vodja liberalnih unionistov. V spodnji zbornici ga bode names oval Chamberlain. Vojvoda je prisiljen še nadalje ostati vodja stranke, ker brez njega bi gotovo kmalu razpala. Chamberlain je sicer dober govornik, ali za strankinega vodjo pa ni, ker je preveč skrajšen.

Zjedinjene države. Kakor se poroča preko Londona, bode v Zjedinitenih državah prišlo do razpora mej ministri in bode najbrž tajnik za vnanje zadeve, Blaine, odstopil. Vsi drugi ministri bajé obsojajo Blainovo politiko proti chilski republiki. Tudi predsednik je bajé nasprotnik Blainov. Drugi pa hočejo vedeti, da je povod razpору ves drug. Blaine hrepeni po predsedništvu republike, Harison bi pa tudi rad ostal na svojem mestu. Oba v sredstvih v dosego svojega namena nista izbirčna, in zaradi tega je moralo prvi do razpora.

Izvirni dopisi.

Iz Cerknice, 6. januarija. Pri nas že dolgo zdihujemo zaradi pomanjkanja dobre pitne vode. To poletje je k nam in na Menišijo (kjer ljudem gledé na vodo isto tako trda prede) poslala bile vlada inženjerja, da poišče, kje bi se dobil izvirek vode, s katero bi se zalagala Menišija in Cerknica. Toda ali bode kaj kruha iz te moke, ne vém. Huje kakor pri nas se godi v Begunjah, kjer nimata ne župnišče, ne šola niti kaplje vode pri hiši! Skrajni čas bi bil, da se temu zlu pride v okom!

Tukajšnjega c. kr. poštarja, g. Fr. Zagorjana, je zadela družinska nesreča: umrla mu je duševno in telesno nadarjena hčerka Miroslava, učenka III. razreda, na defteritiki.

Včeraj smo dobili prvi sneg. No, saj je tudi čas za to. Letos tako ne moremo tožiti o hudi zimi.

Naša šola je s pričetkom šolskega leta pridobila še jedno učiteljsko moč v osebi g. F. Juvanca, izpitanega učiteljskega kandidata ljubljanskega, cerkev pa še jednega kapelana, č. g. Češarka.

V bližnjih Begunjah je umrl g. Matej Turšič, posestnik, 45 let star.

Iz Zagreba, 5. januarija. V zadnji seji našega sabora (23. decembra) so bile prav živahne razprave na dnevnem redu. Najpoprej je bil predložen račun med Hrvatsko in Ogersko od l. 1888. Večina v saboru je bila seveda za to, da se odobri brez opazke. Ali opozicija se je proti temu izjavila in zastopnik mesta Oseka dr. Neuman je dokazoval v dolgem govoru, da je predložen račun krivičen za Hrvatsko, kajti Madjari nimajo po jasnih besedah sklenene nagodbe nobene pravice zahtevati od Hrvatske, da plača povrh svojega prinosa 56% od vseh dohodkov še posebej 5% za splošne državne zadeve. Po trditvi poslanca dr. Neumana ni Hrvatska obvezana, da povrne Ogerskej nekoliko milijonov na račun teh stroškov za splošne zadeve, kajti Hrvatska plača s svojimi 56% vse, za kar se je obvezala. Če pa ta prinos ni dosti velik za vse stroške, potem mora ta primanjkljaj plačati le Ogerska, ne pa Hrvatska. Kar Madjari za te splošne zadeve pripisujejo kot dolg na račun Hrvatski, ter potem po časopisih trobijo, da oni Hrvatsko vzdržujejo, je krivično. Madjari sicer ne zahtevajo, da se ta svota ima vsako leto plačati, ali se vedar-le pripisuje Hrvatski kot dolg, ki se ima povrniti tedaj, ko se dohodki Hrvatske

povečajo. Na tak način bi imela Hrvatska večni dolg in Madjari bi jo smatrali vedno za insolventno deželo, kar pa gotovo ni, če se nagodba tolmači po pravnih nazorih, ne pa po političnih. Tudi je po mnenju dotičnega zastopnika neopravičeno, da je Hrvatska odgovorna ob enem z Ogersko za državni dolg in da plača dotične obresti, kajti Hrvatska od vseh posojenih milijonov nima skoraj nobene koristi, saj se za ves ta posojeni denar pri nas neizmerno malo investira. Ravno tako nepravilen je prinos, ki ga mora Hrvatska plačevati za splošni sabor v Budimpešti. Ta sabor se ima smatrati samo takrat splošnim, kadar se v njem razpravljajo zadeve tudi kraljevine Hrvatske, kar je pa le redko kdaj, in vendar mora Hrvatska plačati za ta sabor toliko svoto, kakor da naši poslanci prisostvujejo vsem sejam.

Večino je ta govor malo iznenadil, kajti mislila je, da opozicija nima nobenega moža več, ki bi se baval s finančnim vprašanjem naše dežele, odkar je bil lani v tej stroki najumnejši poslanec dr. Frank radi svojega govora iz sabora za 30 sej izključen. Edini ban je pobijal govornika, ter seveda jasno dokazal, da dotični poslanec nagodbo po svoje tolmači, kar pa ne gre, kajti večina naroda misli čisto tako, kakor se je do zdaj ravnalo. Da je večina sabsorska ta govor burno odobraval, ni mi treba še posebej omenjati. Stvar je pa sama na sebi zares čudna, da je ta nagodba tako nejasno sestavljena, da si pridejo Madjari in Hrvati tolikokrat navskriž, in da mora ravno Hrvatska pri vsem tem vedno zgubiti. Čudno sicer ni, če pomislimo, kaj se vse dandanes pod krinko različnih postav in nagodb godi, in da slabejši vedno le trpeti mora. Besede Bismarckove „Macht geht vor Recht“ so se že povsodi vgnezdile ter v gmotnih in narodnih vprašanjih odločujejo.

V istej seji je ban odgovarjal na interpelacijo poslanca Barčiča radi reških odnošajev. Vse, kar se je na Reki spremenilo, je na temelju postave in dogovora mej ogersko in hrvatsko vlado. V šolske zadeve se hrvaška vlada ne more mešati, kajti to spada na avtonomijo reško. Gimnazija hrvaška ostane za zdaj na Reki, ali če se sčasoma sezida lepa zgradba zanjo na Šušaku (hrvaško predmestje), ne bo nič škodilo, če se tjakaj premesti. Tedaj vendar-le iz Reke na hrvaško zemljišče. To tudi Madjari hočejo, kakor že poprej s politično in sodbeno oblastjo, ali vse v sporazumljenju z eno in drugo vlado. Je-li pa morejo to Madjari po postavi zahtevati? Na to se seveda ne odgovarja na hrvaškem saboru, to spada v ogersko zbornico! Tudi radi cerkvenih zadev ne more ban nič odgovoriti, ker tudi to ne spada v njegov delokrog. Župnik Bedini je pa vendar le hrvaški jezik iz reških cerkev odstranil, in zdaj gre za to, da se Reka odepi od senjske škofije. Čudno je vendar, da v tej zadevi ne bi imela hrvaška vlada pravice govoriti. Morda le radi ogerske vlade ne, saj je ona vse te zmešnjave provzročila iz sovraštva do slovanskega jezika, ki se je iz starodavnih časov rabil po reških cerkvah.

Poslanec Barčič s tem odgovorom ni bil zadovoljen, kajti po nagodbi Reka spada še vedno pod hrvaško vlado, če tudi si je po točki 66. omenjene nagodbe ogerska vlada prisvojila v tem mestu veliko nadmoč, kar je pa nezakonito, kajti točka 66. ni niti sklenjena, niti odobrena po merodajnih faktorjih, namreč regnikolarnih deputacijah kraljevine ogerske in hrvaške. Kako je ta paragraf nastal, razjasnil je že zdavnej poslanec Vrbanić. Na vse to je odgovoril ban, da je vsa nagodba potrjena od vladarja, in da se ima v vseh zadevah po njej ravnati. Sabor je sprejel odgovor banov na znanje in na Reki ostanejo odnošaji taki, kakor so bili do zdaj, dokler se morda ne najde v našem saboru taka večina, ki bode tudi Reko izročila v popolno oblast Oggerski. (Konec sledi.)

Dnevne novice.

V Ljubljani, 8. januarija.

(Presvetli cesar) je potrdil sklep štajerskega deželnega zbora z dne 29. decembra, da se smejo pobirati za prvo polovico l. 1892 deželne priklade.

(Prevzvišeni knezoškof ljubljanski) so novega leta dan gg. bogoslovcem prvega in drugega leta po končanih duhovnih vajah podelili tonzuro, oziroma male rede. Prihodnji teden pa bodo trije redovniki sv. Frančiška prejeli višje rede in z njimi vred mašnik posvečen dijakom g. Josip Brešar, ki bode 17. t. m. imel novo mašo v Kanišku.

(Odlikovanje.) Z Dunaja se nam brzojavlja, da je presvetli cesar podelil veroučitelju na ljubljanski realki, preč. gosp. Ivanu Gnjezdici, zlati križec za zasluge s krono. Čestitamo!

(Umrli) je včeraj popoldné po dolgi bolezni v Smledniku č. g. Frančišek Pavlin; rodil se je leta 1864, bil posvečen leta 1887, je služboval nekaj mesecev na Jesenicah na Gorenjskem, v Kropi in Kamni Gorici, od koder je šel zaradi hude bolezni v začasni pokoj. N. v m. p.!

(Muzejsko društvo) ima svoj prihodnji mesečni shod v sredo dné 13. t. m. ob 6. uri zvečer. Predaval bode g. gimn. prof. Julij Walner o „Kranjski in Primorski o začetku avstrijske nasledstvene vojske 1741/42.“ Pristop k temu shodu je dovoljen tudi neudom.

(Ljubljanski „Sokol“) je imel v torek zvečer občni zbor; tajnik je poročal v društvenem delovanju v minolem letu, blagajnik pa o denarnem stanju. V odbor so bili voljeni: Ivan Hribar, starosta; dr. Triller, podstarosta; dr. Tekalčič, tajnik; P. Skalec, blagajnik; F. Krsnik, Fr. Mulaček, A. Mejač, Jos. Noli in V. Jenič, odborniki. Društvo šteje 275 članov, g. Jos. Rebek je predlagal, da „Sokol“ pristopi kot pokrovitelj družbi sv. Cirila in Metoda, kar soglasno obvelja.

(Ljubljanske srečke. (Konec.) Po 30 gld. so zadele številke: 645, 758, 777, 1109, 2521, 2621, 3292, 4497, 4684, 5300, 5783, 6006, 6104, 7403, 7542, 8712, 9410, 10055, 10480, 10949, 11419, 13748, 14884, 15965, 16609, 16736, 16939, 17034, 18358, 18417, 19266, 20175, 21032, 21094, 22287, 22549, 22933, 23449, 24117, 24119, 25754, 25851, 26403, 26796, 26844, 27046, 27928, 28096, 28163, 29437, 29617, 29631, 30402, 31873, 31897, 32476, 32987, 33047, 33176, 33484, 34106, 34610, 35080, 35757, 35839, 36877, 38778, 39182, 39963, 40360, 41664, 41916, 42368, 42770, 42862, 43198, 43556, 45178, 45505, 45949, 46674, 46791, 47216, 47301, 48107, 48797, 48926, 49334, 49400, 49690, 49716, 50273, 50290, 50397, 50438, 50507, 50579, 51177, 51498, 52126, 52324, 52740, 53638, 54568, 55502, 55668, 55988, 56313, 56419, 56493, 57302, 57703, 58428, 59587, 59962, 60350, 60758, 61761, 62316, 62964, 63796, 64387, 65115, 65129, 65386, 66575, 67600, 68151, 68904, 69698, 69798, 70227, 70732, 71275, 71592, 72102, 72266, 72562, 73023, 73143, 74772, 74920. Od doslej izžrebanih srečk še neso izplačane naslednje številke: 25456 z dobitkom 25.000 gld.; št. 36052 z dobitkom 15.000 gld.; št. 45.330 z dobitkom 1.500 gld.; po 600 gld. so zadele št. 13.080, 14.179, 21366 in 25.644; štev. 33.724 z dobitkom 500 gld. in mnogo števil po 30 gld.

(Cesarjeviča Rudolfa bolnišnica) v St. Vidu na Koroškem, katero vodijo usmiljeni bratje, nam lje doposlala svoje poročilo za l. 1891. V bolnišnici je bilo v minolem letu 1061 oseb, večinoma nižjih stanov, ki so boleli za raznovrstnimi boleznimi, ki so izkazane v poročilu. Med temi je bilo 1039 katolikov, 21 protestantov in 1 zjed. Grk; s Kranjskega jih je bilo 73, Štajerskega 36, Primorskega 12, Češkega 8, iz Galicije 2, Italije 10, z Badenskega 1, Koroškega 802, Hrvaškega 3, Moravskega 1, Gorenje in Nižje-Avstrijskega 19, Poljskega 1, Solnograškega 2, Tirolskega 12, Oggerskega 23, iz Šlezije 1, Slavonije 1. Skupno število oskrbovalnih dni je zneslo 18.021. Načelnikstvo zavoda usmiljenih bratov zahvaljuje vse dobrotnike ter se priporoča tudi v prihodnje.

(Gospejno društvo krščanske ljubezni) v Ljubljani, ki oskrbuje „Josephinum“ na Poljanah je izdalo poročilo, kateremu povzamemo naslednje: Neka dobrotnica je darovala 20.000 gld. za nakup hiše, v kateri naj bi v prvi vrsti bili preskrbljeni onemogli posli. Društvo je v ta namen kupilo staro otroško bolnišnico in jo popravilo. V pritličju je šest sob z malimi kuhinjami, v katerih stanuje povprek 18 oseb; v hiši na vrtu stanuje star vrtnar z bolelno ženo. Vsi ti imajo prosto stanovanje, ob nedeljah in praznikih južino itd. V tej hiši dobivajo za 10 kr. na dan hrano in stanovanje poštene ženske, ki iščejo službe, in se morejo tudi učiti šivanja itd. Dalje je v hiši 30 revnih šolskih deklic. Poleg tega društvo podpira v mestu nad 70 revnih družin. Vodja društvu je preč. g. kanonik Urbas, načelnica g. Zofija grofinja Aueršperg-Chorinski; v odboru je več ljubljanskih gospej in gospodičin. Dohodkov je imelo društvo 3916 gld. 46 kr. stroškov pa 3910 gld. 84 kr.

(V Mariboru) je bila dné 2. t. m. volitev novega župana. Izvoljen je bil zopet A. Nagy, za podžupana pa dr. Schmiderer; v mestni svet so izvoljeni dr. Lorber, dr. Grögl, J. Grubič in Fr. Svaty. Nemškega duha so vsi, nemške krvi pa menda le podžupan.

(Roparstvo.) Ob ogerski meji pri Radgoni na Štajerskem so že več časa ropali postopači z Ogerskega. Ker žandarmerija ni mogla zabraniti roparstev, je vlada poslala na pomoč 250 vojakov.

(Družbi sv. Cirila in Metoda) so poslali kot novoletno darilo: Dr. Ignacij Kotnik 15 gld., nadučitelj Janko Zirovnik 9 gld., in sicer 4 gld. za se, 5 pa za g. Antona Belca, trgovca v Šentvidu nad Ljubljano, da si s tem darom kupita oprostnih listkov za novoletna voščila, in vesela družba, zbrana na Silvestrov večer v gostilni g. Frana Jermana v Črnomlju, 5 gld. Naj bi lepi vzgledi gg. darovalcev našli mnogo posnemalcev! — Dalje nam je poslal g. Fran Fajdiga, trgovec v Sodražici, 16 gld. 12 kr. kot čisti dohodek tombole, prirejene na Štefanov večer, z željo, da bi narodnjaki po deželi večkrat napravljali take igre v podporo naši družbi; čisti dohodek utegne precéj velik biti, in ljudstvo dobi zanimanje za narodno stvar. Z radostjo pozdravljamo ta nasvêt, kakor nas tudi veselé vedno se množeči darovi iz širših krogov našega občinstva. Tako je daroval družbi Ivan Zor, črevljár v Ljubljani, 1 gld. — Kot zakasneli pristavek zabeležujemo še dostojno zahvalo za darove. S. R. 1 gld., gospodičini Elika in Milčka Novakevi v Kostanjevici 6 gld. 29 kr., Neimenovan v Postojni 5 gld., in prepozni celjski pevci 6 gld. 60 kr. kot zakasneli pristavek pa zato, ker so se omenjeni darovi poslali posameznim udom, ne pa „Vodstvu družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani“, kar naj blagovoli uvaževati slavno občinstvo, kakor smo to pred kratkim obširneje naznanili po časopisih. — Naj novo leto vzpodbuja vse blage naše prijatelje in dobrotnike k novemu in vstrajnemu delovanju, da se bode mogla družba vedno lepše in veseleje razvijati in razcvitati!

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

(Ljubljanska policija) ima že nekaj dni prvo svojo ekspozituro na Dunajski cesti v mali Medijatovi hiši.

(Deželna trtnoušna komisija) je imela pod predsedstvom gospoda deželnega predsednika barona Winklerja 17. decembra pr. l. sejo, pri kateri so bili navzoči kulturni referent gospod c. kr. vladni svetnik Dralka, potem komisijski člani gospodje: vodja B. Dolenc, odvetnik in posestnik dr. J. Mencinger, tajnik G. Pirc, deželni odbornik in posestnik dr. Vošnjak, deželni nadinžener ter posestnik Fran Witchehl in tehniški vodja del proti trtni uši gospod Reichl. — Gospod predsednik pozdravi navzočne gospode ter otvori zborovanje. — G. svetnik Dralka poroča o dogodkih zadnjega leta. — G. Dolenc predlog, naj se dovoli na Kranjskem neomejena trgovina z ukoreninjenimi trtami, se vsprejme in ukrene prositi dovoljenja c. kr. kmetijsko ministerstvo. — Ukrene se storiti primerne korake, da se ohrani državna trtnica v Vipavski dolini, ker pride dotično posestvo, ki je v ta namen najeto, na eksekutivno dražbo. — Važni zakoni in naredbe naj se v „Kmetovalcu“ razglašajo. — Kot najboljše pospešilo za zasajanje ameriških vinogradov ukrene komisija predlagati, da se po okuženih občinah ustanové javni ameriški vinogradi, zaradi česar naj se: 1. redno vsako leto v Grmu priredé kurzi za cep-

ljenje trt in zasajanje novih vinogradov, 2. nastavi deželni vinarski komisar in 3. polagoma ustanové po okuženih občinah vzorni ameriški vinogradi, ki bodo pod nadzorstvom tega komisarja. — Gospod referent Reichl prebere poročilo za l. 1891 in konečno se izvoli g. dr. Vošnjak za zastopnika v državno trtnoušno komisijo. „Kmetovalec“.

(Menjalnica „Mercur“) na Dunaju nas prosi, da objavimo naslednje vrstice: Povodom izneverenja v peštanski hranilnici omenjajo razni listi neke peštanske podružnice dunajskega „Merkurja“. Naznanjamo, da izven Dunaja nimamo nobene podružnice, agenture ali sploh kakega zastopništva, in da nismo v nobeni zvezi s trgovinami v drugih avstrijskih mestih pod imenom „Mercur“.

Telegrami.

Dunaj, 7. januarija. V današnji klubovi seji nemške levice je dr. Plener govoril o položaju, priporočal tovarišem prijazne razmere z vlado, ob enem pa prosto roko. Navzoči so pritrdili poročilu in ministra grofa Kuenburga zagotovili popolnega zupanja.

Dunaj, 8. januarija. Avstro-ogerska banka je znižala obrestno mero za 1%. Bilanca za leto 1891 izkaže dividendo 46 gld.

Dunaj, 8. januarija. Državni zbor je pričel svoje seje; predsednik je naznanil imenovanje grofa Kuenburga ministrom. Dr. Promber interpeluje ministerskega predsednika zaradi zvišanja plač nižjih državnih uradnikov.

Gradeo, 7. januarija. Razgovor delavskega odbora in podjetnikov je bil brez uspeha. Danes popoldne se je jeden bataljon 47. pešpolka odpeljal v Voitsberg in Köflach. Tudi v Trbovljah, Hrastniku in Zagorju se rudarji še puntajo.

Kairo, 7. januarija. Kedive je danes umrl za hripo.

Tujci.

4. januarija.

Pri **Maliču**: Tischler, trgovec; Heller in Kauder, potovalca, z Dunaja. — Persche iz Litije. — Vovk zasebnik, iz Postojne. — Grof Erdödy, zasebnik, iz grada Turn. — Kalischnik, poštar, iz Trbiča. — Fink iz Kočevja. — Stefani iz Verone. — Laur tseh, trgovec, iz Trsta.

Pri **Stonu**: Tröger; Wasserman, potovalec; Stern, trgovec, iz Gradea. — Weiss, trgovec, in Rosenberg, z Reke. — Fischer, trgovec, iz Budimpešte. — Božič, trgovec, iz Novega

Mesta. — Bardach, trgovec, iz Lvova. — Karol de Roja, trgovec, iz Beljaka. — Pencs, trgovec, s hčerjo, iz Mokronoga. — Oršulek, okrajni komisar, iz Črnomlja. — Dmitrovic, major, iz Trbiča. — Schollmayr s Snežnika. — Zeikovic iz Velike Kanleže.

Pri **Južnem kolodvoru**: Spinotti, trgovec z lesom, iz Trsta. — Jescheg iz Stražišč. — Saje, eksekutor, z Vrhnike.

Pri **avstrijskem caru**: Predovic, vinotržec, z Reke. — Pintar, potovalec, iz Srednje Vasi.

Pri **bavarskem dvoru**: Vidmar, zavarovalnični uradnik, iz Ljubljane.

Vremensko sporočilo.

Dan	Cas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja		zrakomera v mm	toplomera po Celziju		
7. u. zjut.	727.1	-2.8	sl. svzh.	megla	0.0
8. u. pop.	728.0	0.0	"	jasno	
9. u. zveč.	729.7	0.0	brezv.	oblačno	
Srednja temperatura -0.9°, za 1.7° nad normalom					

Tužnim sream naznanjamo, da je včeraj popoldne po dolgi in mučni bolezni, prejemši sv. zakramente za umirajoče, mirno v Gospodu zaspal čast. gospod

Frančišek Pavlin,

duhovnik v pokoju.

Pogreb bode jutri v soboto ob 9. uri dopoldne.

Pokojnika priporočamo prijateljem in znancem v molitev.

V Smledniku, dné 8. jan. 1892.

(14) 1 Žalujoča rodbina.

Sv. Alojzij Gonzaga

ali (1482) 30-28

devetdnevna, oziroma šestnedelna pobožnost v spomin blažene smrti sv. Alojzija.

Spisal Jan. Smrekar,

katehet ljudskih šol v Ljubljani.

Cena v usnji z zlato obrezo 80 kr., v platnu vez. 60 kr.

Dobiva se v „Katoliški Bukvarni“ v Ljubljani.

!Svoji k svojim!

Priznano najboljšé in najcenejšé

čebelno-voščene sveče

priporoča

Oroslav Dolenc
v Ljubljani.

S (10-2)

!Svoji k svojim!

Dunajska borza.

Dné 8. januarija.

Papirna renta 5%, 16% davka	93 gld. 10 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	92 " 70 "
Zlata renta 4%, davka prosta	110 " 05 "
Papirna renta 5%, davka prosta	102 " 65 "
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	1020 " — "
Kreditne akcije, 160 gld.	292 " 75 "
London, 10 funtov strl.	117 " 90 "
Napoleonador (20 fr.)	9 " 35 1/2 "
Cesarski cekini	5 " 59 1/2 "
Nemških mark 100	57 " 92 1/2 "

Dné 7. januarija.

Ogerska zlata renta 4%	106 gld. 65 kr.
Ogerska papirna renta 5%	102 " 05 "
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	135 " 25 "
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	149 " 50 "
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	180 " 75 "
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	96 " 15 "
Zastavna pisma " " " 4 1/2 %	100 " — "
Kreditne srečke, 100 gld.	184 " — "
St. Genois srečke, 40 gld.	63 " — "

Ljubljanske srečke, 20 gld.	23 gld. — kr
Avstr. rudečega križa srečke, 10 gld.	17 " — "
Rudolfove srečke, 10 gld.	20 " — "
Salmove srečke, 40 gld.	63 " — "
Windischgraezove srečke, 20 gld.	— " — "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	158 " 75 "
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2842	— " — "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	91 " — "
Papirni rubelj	1 " 15 1/2 "
Laških lir 100	45 " 75 "

MERCUR menjarnična delniška družba na Dunaju, I., Wollzeile štev. 10.

Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kursnem listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute in devize.

Razna naročila izvrše se najtočneje.

Za nalaganje glavnice priporočamo:

4% gališke propinacijske zadolžnice.

4 1/2 % zastavna pisma peštanske ogerske komercialne banke.

4 1/2 % komunalne obveznice ogerske hipotečne banke z 10% premijo.

Na te papirje daje posojila avstro-ogerska banka in podružnice njene.

50.000 goldinarjev

se dobi z

ogersko hipotečno promeso

à gld. 1 1/2 in 50 kr. kolek.

Žrebanje dné 15. januarija.